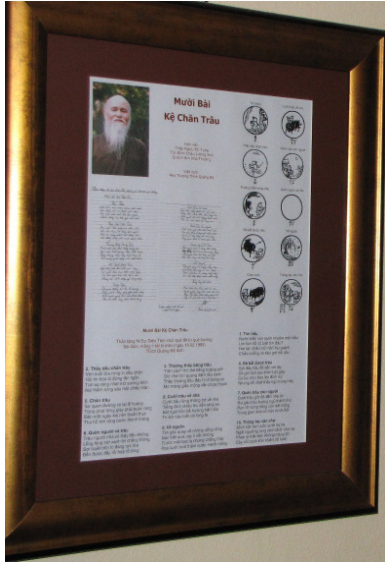

Mười Bài Kệ Chân Trâu

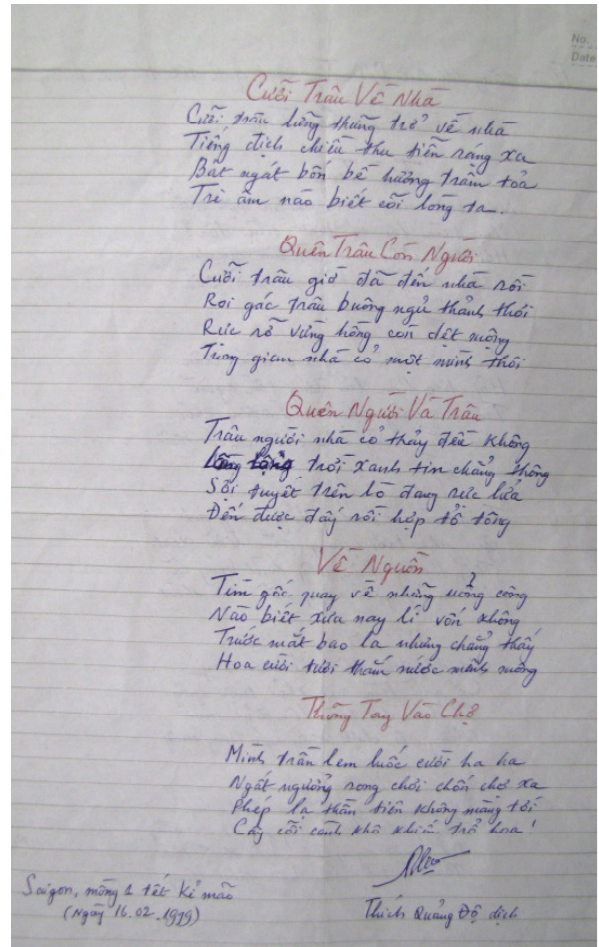
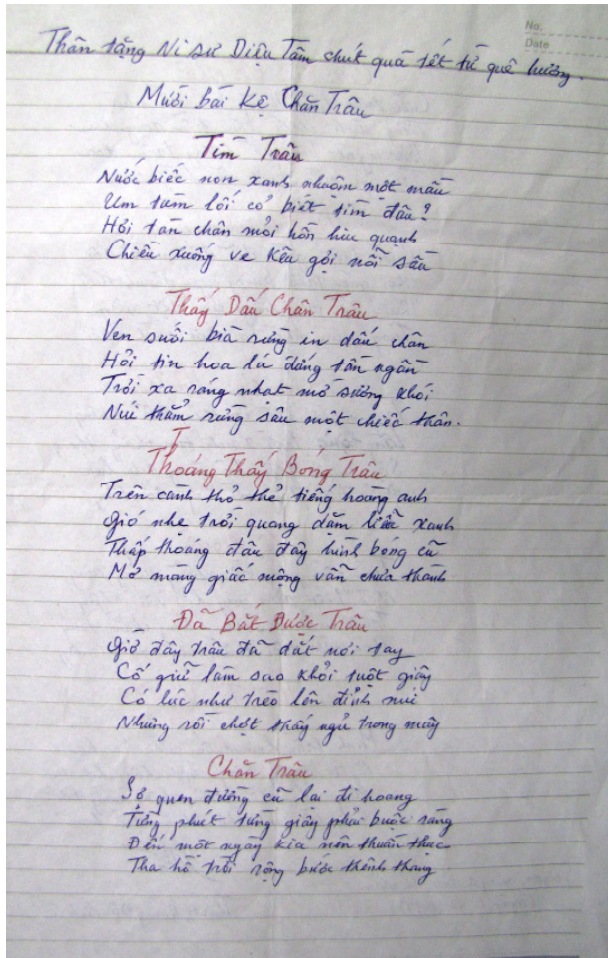
Thủ bút bài thơ dịch và lời đề tặng của Đại Lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ

Bài thơ và thủ bút
của Hòa Thượng
Thích Quảng Độ,
Viện Trưởng Viện Hóa Đạo
Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam
Thống Nhất
đề tặng
Sư Bà Trụ Trì

được treo tại Chùa.

Thủ bút:

Mười Bài Kệ Chăn Trâu

Thân tặng Ni Sư Diệu Tâm
chút quà tết từ quê hương

Tìm Trâu

Nước biếc non xanh nhuộm một màu
Um tùm lối cỏ biết tìm đâu?
Hơi tàn chân mỏi hồn hiu quạnh
Chiều xuống ve kêu gọi nổi sầu

Thấy Dấu Chân Trâu

Ven suối bìa rừng in dấu chân
Hỏi tin hoa lá đứng tàn ngần
Trời xa rắng nhạt mờ sương khói
Núi thẳm rừng sâu một chiếc thân

Thoáng thấy bóng trâu

Trên cành thỏ thẻ tiếng hoàng anh
Gió nhẹ trời quang dậm liễu xanh
Thấp thoáng đâu đây hình bóng cũ
Mơ màng giấc mộng vẫn chưa thành

Chăn Trâu

Sợ quen đường cũ lại đi hoang
Từng phút từng giây phải buộc ràng
Đến một ngày kia nên thuận thực
Tha hồ trời rộng bước thênh thang

Đã Bắt Được Trâu

Giờ đây trâu đã dắt nơi tay
Cố giữ làm sao khỏi tuột giây
Có lúc như trèo lên đỉnh núi
Nhưng rồi chợt thấy ngủ trong mây

Cưỡi Trâu Về Nhà

Cưỡi trâu lững thững trở về nhà
Tiếng địch chiều thu tiễn rắng xa
Bát ngát bốn bề hương trầm tỏa
Tri âm nào biết cõi lòng ta

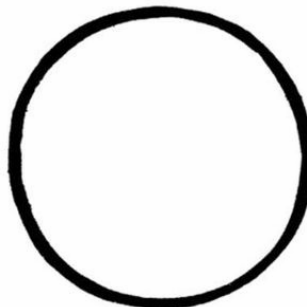
Quên Trâu Còn Người

Cưỡi trâu giờ đã đến nhà rồi
Roi gác trâu buông ngũ thảnh thơi
Rực rỡ vùng hồng còn dẹt mộng
Trong gian nhà cỏ một mình thôi

Quên Người Và Trâu

Trâu người nhà cỏ thấy đều không
Lồng lộng trời xanh tin chẳng thông
Sợi tuyết trên lò đang rực lửa
Đến được đây rồi hợp tổ tông

Về Nguồn

Tìm gốc quay về những uổng công
Nào biết xưa nay lí vốn không
Trước mắt bao la nhưng chẳng thấy
Hoa cười tươi thắm nước mênh mông

Thống Tay Vào Chợ

Mình trần lem luốc cười ha ha
Ngất ngưỡng rong chơi chốn chợ xa
Phép lạ thần tiên không màng tới
Cây cối cành khô khiến trở hoa!

Thích Quảng Độ dịch

Saigon, mùng 1 tết Kỉ mao
(ngày 16.02.1999)